

SAMMENSTILLING OG VURDERING AV HØRINGSUTTALELSENE OM UTKAST TIL FORSKRIFT OM REFUSJON FOR AVLIVING AV EIERLØSE DYR

Følgende høringsinstanser har uttalt seg:

Saksnr.:			
	Høringsinstans	Merknad	Ingen merknad
1	Justis- og politidepartementet (JPD)	X	
2	Den norske veterinærforening (DNV)	X	
3	Norges veterinærhøgskole (NVH)	X	
4	Rådet for dyreetikk (RDE)	X	
5	Foreningen Våre Rovdyr (FVR)	X	
6	Dyrevernalliansen (DVA)	X	
7	Norsk Huskattforening (NHKF)	X	
8	Omplassering Vest (OV)	X	
9	Nordisk Informasjonssenter for Flaggermus (NIF)	X	
10	NOAH	X	
11	Direktoratet for naturforvaltning		X

NVH støtter at blir gitt klare regler om refusjon. NOAH mener det er bra at refusjonen ikke skal dekke avlaving av friske dyr, men påpeker at staten må satse mer på forebygging av overproduksjon av og hjemløshet blant dyr.

JPD mener at forskriften er så kort og snever at den bør slås sammen med andre forskrifter. *Mattilsynet ser det generelle poenget med å begrense antallet forskrifter. Vi kan derimot ikke se hvilken gjeldende forskrift som passer til å regulere retten til slike godtgjørelser.*

JPD finner det forvirrende at det blir pekt på dyrevernloven § 6 etter § 30 andre ledd i hjemmelsavsnittet. JPD mener videre at det bør bli presisert at ordningen er en utvidelse i forhold til § 6. DNV mener at forskriften ikke bør fastsettes før den nye dyrevelferdsloven er fastsatt. DNV og DVA mener at det er problematisk at forskriften ikke dekker alt som blir omfattet av § 6.

Mattilsynet foreslår at retten til godtgjørelse skal fastsettes i dyrehelsepersonelloven § 14 og at forskriften skal ha klar hjemmel der. I utkastet til ny dyrevelferdslov § 4 fjerde ledd er det åpnet for forskrift om dekking av utgifter for folk med allmenn hjelpeplikt. Dersom det er aktuelt å regulere også dette nærmere, kan forskriften utvides til å gjelde andre enn dyrehelsepersonell med hjemmel i den nye dyrevelferdsloven.

JPD og NIF mener at veterinæren bør ha direkte krav på refusjon om vilkårene er oppfylt. *Mattilsynet er enig i at det ikke er nødvendig med fritt skjønn i tillegg til de særskilte vilkårene.*

JPD mener at vi bør fjerne eksempla på dyrearter i § 4. *Mattilsynet er enig i dette.*

NHKF mener at forskriften bør presisere plikten til å yte nødhjelp. *Mattilsynet mener at hjelpeplikten er godt nok presisert i dyrehelsepersonelloven § 14 første ledd. Videre foreslår vi at retten til godtgjøring skal betinges av at rekvirenten har hjelpeplikt, noe som innebærer at dyret ikke nødvendigvis har behov for nødhjelp.*

NIF mener at retten til godtgjørelse også bør gjelde andre som får oppdrag om avlaving, for eksempel viltneimnd, grunneiere og jegere. *Mattilsynet mener at ordningen prinsipielt bør gjelde alt dyrehelsepersonell. Vi kan imidlertid ikke anbefale at ordningen i denne omgangen utvides ytterligere i forhold til den gjeldende ordningen.*

NOAH, DNV, RDE, DVA, NHKF, OV, NIF mener at retten til godtgjørelse også bør gjelde behandling av dyr, ikke bare avlaving. FVR peker på at det er særleg viktig med behandling av utryddingstruede arter. *Mattilsynet er enig i dette, men vil presisere at avlaving i mange tilfeller er nødvendig for å sikre forsvarlig dyrevelferd.*

DNV, RDE, DVA mener at definisjonen og bruken av begrepet "eigarlause" er problematisk. *Mattilsynet mener at dette begrepet fyller et tomrom i dyrehelsepersonelloven § 14, nemlig de tilfellene der ingen har plikt til å betale for hjelpen.*

NIF mener at staten eier viltet og at de derfor ikke er eierløse. *Mattilsynet vil presisere at vilt verken er underlagt privat eller offentlig eiendomsrett.*

NOAH finner det ikke rimelig at finnere, hjelpere og omplasseringsssentre skal måtte betale dersom de beholder dyret. *Mattilsynet viser til utkastet til ny dyrevelferdslov § 4 som vil gi hjelpere rett til dekking av utgifter. Vi vil komme tilbake til spørsmålet om hvorvidt ivaretagelse av dyret etter behandling bør ha betydning for retten til godtgjørelse.*

OV mener at ordningen bør inkludere økonomisk støtte til omplassering. *Mattilsynet mener at dette en politisk sak som ikke bør blandes inn i godtgjørelsessaken.*

DNV og NIF mener at det ikke bør være tidsfrist for krav om godtgjørelse. *Mattilsynet mener det er nødvendig med slike frister for å sikre at opplysningene i sakene lar seg etterprøve.*

DNV mener at ordningen ulovlig vil overføre utgifter til de privatpraktiserende veterinærene ved å ikke dekke alt. DNV mener videre at det ikke er logisk å innføre standardiserte satser og vise til at de veterinære takstene ble opphevet. *Mattilsynet vil presisere at utkastet til lovendring og forskrift ikke vil stride mot annet regelverk. De takstene som ble opphevet, gjaldt hvilke priser veterinærene kunne ta hos kundene sine. Satsene for godtgjørelsen fra staten kan ikke sammenlignes med standardprisene siden staten i denne sammenhengen er en trygdeyter, ikke en kunde.*

DNV, NVH, RDE, NOAH, DVA mener at ordningen ikke bør legge opp til avlaving uten medikament. DVA etterlyser nærmere regler om hvilke avlivingsmetoder som kan bli brukt. *Mattilsynet mener at forskriften ikke bør gi føringer om valg av avlivingsmetode.*

DNV mener at standardiserte satser ikke passer for variert arbeid. DNV påpeker også at lave satser ikke vil motivere veterinærene. *Mattilsynet er enig i at satser generelt kan føre til at godtgjørelsen blir lavere enn de relle kostnadene, men vil samtidig påpeke at standardisering*

vil bidra til å hindre vilkårlig fastsetting og redusere muligheten for urettmessig utnyttning av ordningen. Vi vil komme tilbake til spørsmålet om hvor høye slike satser eventuelt bør være.

RDE mener at ordningen ikke bør utelukke dyrehelsepersonell som aktivt leter etter dyr. *Mattilsynet er enig i at den allmenne hjelpeplikten bør gjelde både ved aktiv leting etter og tilfeldige funn av hjelpetrengende dyr. Retten til godtgjøring bør som nevnt utløses av at en person med allmenn hjelpeplikt ber om bistand fra dyrehelsepersonell.*